

معرفی کتاب

الف لام خمینی

بخش دوم زندگی عملکرد سیاسی امام خمینی(ره) را به تصویر می‌کشد، اتفاقاتی که از اواسط سال ۱۳۴۱ شمسی آغاز شد و سال ۱۳۵۷ پس از پیروزی نهضت اسلامی به اوج خود رسید. هدایت‌الله بهبودی، نویسنده درباره نوشتن کتاب الف لام خمینی گفته است: «گشت و گذار تاریخی در هر دو مقطع با دشواری روبه‌رو بوده است؛ دوره اول به جهت نبودن اسناد و دوره دوم به علت فراوانی اسناد؛ چرا که تاریخ‌نگار برای یافتن روایت درست و رسیدن به حقیقت واقع می‌باید از مسیر پر پیچ و خم راستی آزمایی مدارک و یادهای به جای مانده عبور کند و در دام خبرها و خاطرات تبلیغی نیفتد.»

«الف لام خمینی» کتابی است که به قلم هدایت‌الله بهبودی به رشته تحریر در آمده است و در آن زندگی‌نامه امام روح‌الله موسوی خمینی را بازگو می‌کند. کتاب الف لام خمینی در ۱۸ فصل نوشته شده و چاپ مؤسسه پژوهش‌های سیاسی است. خانواده ایشان در ابتدای اثر معرفی می‌شوند و سیر زندگی امام از کودکی تا بزرگسالی از جمله تحصیل در روستا، تحصیل در اراک و مهاجرت به حوزه علمیه قم به خوانندگان ارائه می‌شود. زندگی علمی اولیه امام خمینی(ره) که بیش از ۴۰ سال طول کشید، در قم اتفاق افتاد. قسمت دوم زندگی وی دوران سیاسی حیات ایشان است که از اواسط سال ۱۳۴۱ آغاز شد. بخش نخست کتاب دوران حیات علمی حضرت آیت‌الله روح‌الله خمینی را در بردارد.

نام کتاب: الف‌لام خمینی
نویسنده: هدایت‌الله بهبودی
ناشر: موسسه پژوهش‌های سیاسی
سال انتشار: ۱۳۹۷

همشهری پاپیدار

سبک زندگی معمار کبیر انقلاب

سبک مقاله

الناز عباسیان
دبیر ضمیمه پایداری

انسان به‌طور معمول در کنار خانواده، به دور از هر گونه تکلف و ظاهر سازی رفتار

می‌کند. از این‌رو، ویژگی‌های اخلاقی هر کس در محیط خانه بیش از هر جای دیگری آشکار می‌شود.

امام خمینی(ره) در عین حال که سیاستمداری توانا و حکیم، فیلسوفی جامع، عارفی آگاه و مفسری متین بود، در بعد خانوادگی نیز سرآمد و بسیار با محبت و مهر بان بودند. ایشان به عنوان درس آموخته مکتب اهل بیت(ع) سعی می‌کرد در کوچک‌ترین و ظریف‌ترین رفتارها نیز از آنان الگو بگیرد. این محبت و توجه به اطرافیان آن زمان شیرین‌تر به نظر می‌آید که از زبان عروس‌های امام شنیده شود.

امام خمینی (رحمه‌الله) با پیروی از آموزه‌های دینی، رفتاری احترام‌آمیز با همسر خویش داشت، در همه حال قدردان او بود و از امر و نهی کردن به او پرهیز می‌کرد. ایشان معتقد بودند انسان نباید برای خود امتیازی نسبت به همسر قائل شود و بر این اساس باید رفتارشان نسبت به همسر احترام‌آمیز باشد. رفتار امام خمینی(ره) با همسر بر پایه حسن خلق بود، تا آنجا که همواره حال ایشان را مراعات و از ایجاد زحمت برای وی و اهل خانواده به‌شدت پرهیز می‌کرد. همچنین رفتار ایشان با فرزندان و دیگر اعضای خانواده هم همراه با احترام و با محبت و به دور از سختگیری و اجبار بود. ما متأسفانه از معرفی این جنبه‌های شخصی و برگرفته از سبک زندگی امام مغفول مانده‌ایم و اغلب به ابعاد سیاسی و اجتماعی ایشان پرداخته‌ایم.

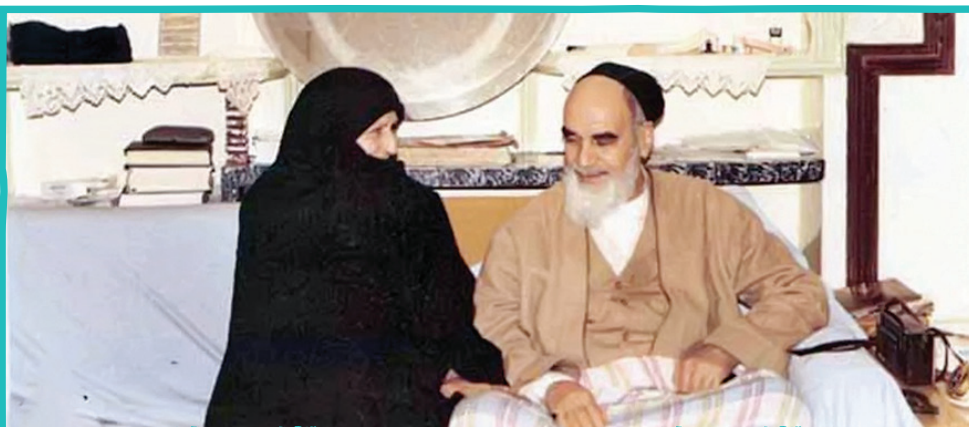
این در حالی است که امام به‌عنوان یکی از تأثیرگذارترین رهبران سیاسی و اجتماعی در قرن اخیر منحصر به فرد محسوب می‌شود. ایشان در زندگی شخصی خود فردی سرشار از مهر و عطوفت و در عین حال در برابر استکبار و ظلم نماد مقاومت و ایستادگی بودند. ایشان هم عارفی بود که عرفانش را در قالب اشعار می‌آورد و هم سیاستمداری عادل و مدبر بود که کشتی نجات مردم سرزمینش به شمار می‌رفت. لحظه‌لحظه زندگی این بزرگمرد تاریخ آمیخته به درس‌هایی است که می‌تواند برای همگان آموزنده باشد.

در این ضمیمه تلاش کرده‌ایم به گوشه‌ای از نکات برگرفته از سیره و سبک زندگی ایشان اشاره‌ای کنیم. برای شناخت بهتر شخصیت والای امام خمینی(ره) هم بجاست نگاهی به منش و رفتار ایشان در جمع همسر و فرزندان و عروس و دامادها و... داشته باشیم. کسانی که سالیانی دراز در کنار امام خمینی(ره) بودند همگی به حسن رفتار امام راحل در محیط خانواده گواهی داده‌اند. باشد که الگوی عملی برای تک‌تک ما پیروان امام و مکتب خمینی باشد.

امام در کنار سیدحسین خمینی

همسر داری در آینه رفتار امام خمینی^{۱۵} زندگی مشترک در سایه احترام

فرناز ایزدیین
روزنامه‌نگار

ویژگی امام در برخورد با مسائل خانواده، حرمت نهادن و درک شخصیت همسر بود، یعنی ایشان همسر را عنصری که باید تدارکات و خدمات خانه را عهده‌دار شود نمی‌دانستند، بلکه همسر را همراه، همراز و چه‌بسا همفکر تلقی می‌کردند. حتی ایشان در بیان قدردانی از همسر خویش چنین گفته‌اند: «فداکاری‌ای که خانم در زندگی کرده‌اند هیچ‌کس نکرده است.» در ادامه نگاهی می‌اندازیم به خاطرات مشترک مرحومه خدیجه ثقفی، همسر امام از رهبر کبیر انقلاب اسلامی در خانه و میان خانواده.

مرحومه خدیجه ثقفی: قهرهای ما یکی دو روز بیشتر طول نمی‌کشید بعد از یکی دو روز به‌عنوان اینکه پیراهن می‌خواهد و یا سؤالی دارد مرا صدا می‌کرد و حرف می‌زد. گویی هیچ اتفاقی نیفتاده است.

ازدواج با دیدن رویای صادق

همسر امام مرحومه خدیجه ثقفی در خانواده‌ای نسبتاً مرفه در تهران بزرگ شده بود، اگر چه پدرش از روحانیون معروف و از دوستان آیت‌الله خمینی بود اما چندان رضایتی به ازدواج با یک طلبه آن هم از قم نداشتند و از همین روی خمینی جوان، ۴ بار از او خواستگاری کرد تا اینکه با دیدن یک رویای صادق، پاسخ مثبت داد. امام در ماه رمضان با خانم خدیجه ثقفی ازدواج کردند، چرا که مقید بودند بایستی درس‌های حوزه تعطیل باشد و پس از یک هفته‌ای به قم رفته و در خانه‌ای اجاره‌ای و محقر ساکن شدند. امام و همسرش زندگی عاشقانه‌ای را با وجود تامل‌های زیاد تجربه کردند.

به‌رفت و آمد با دوستانم کاری نداشتند

اوایل زندگی من هفته اول یا ماه اول، یادم نیست، به من گفتند: «من به‌کار تو کاری ندارم. به هر صورت که میل داری لباس بخر و بپوش. اما آنچه از تو می‌خواهم این است که واجبات را انجام بدهی و محرمات را ترک بکنی؛ یعنی گناه نکنی.» به مستحبات خیلی کاری نداشتند، به کارهای من کاری نداشتند، هر طوری که دوست داشتم زندگی می‌کردم. به رفت‌وآمد با دوستانم کاری نداشتند و اینکه چه وقت بروم چه وقت برگردم، ایشان به درس و تحصیل مشغول بودند و من هم سرم به کار خودم بود.

قهر کوتاه

گاهی سر مسائل مختلف از یکدیگر کدورت پیدا می‌کردیم. اگر این کدورت سطحی بود، زود رفع می‌شد، والا پایه قهر گذاشته می‌شد. او می‌دانست که من تحمل ندارم و شدیداً می‌رنجم، لذا قهر آقا بدون گفت‌وگو و نزاع بود. آنجا می‌فهمیدم قهر است که وقتی حرف می‌زد، جواب نمی‌داد. من هم دیگر هیچ نمی‌گفتم و می‌رفتم سراغ کارهایم. البته روحاً ناراحت بودم. مواظب بودیم بچه‌ها نفهمند. قهرهای ما یکی دو روز بیشتر طول نمی‌کشید. بعد از یکی دو روز به‌عنوان اینکه پیراهن می‌خواهد یا سؤالی دارد مرا صدا می‌کرد و حرف می‌زد. گویی هیچ اتفاقی نیفتاده است.

دراوج عصبانیت هم اسانه‌ادب نمی‌کردند

امام احترام ویژه‌ای برای من قائل بودند و حتی در اوج عصبانیت نیز هرگز به من بی‌احترامی و اسانه‌ادب نمی‌کردند. همیشه جای خوب را به من تعارف می‌کردند و همیشه تا من سر سفره نمی‌آمدم، شروع به خوردن غذا نمی‌کردند. به بچه‌ها هم می‌گفتند صبر کنید تا خانم بیاید. امام حتی کوچک‌ترین مزاحمتی برای اهل خانه ایجاد نمی‌کرد. ایشان هنگامی که برای نماز شب برمی‌خاست، از یک چراغ قوه کوچک استفاده می‌کرد. لامپ را روشن نمی‌کرد و به آرامی راه می‌رفت، مبادا با ایجاد مزاحمت برای خانواده آنها از خواب بیدار شوند.

احترام به همسر

رفتار ایشان با من بسیار خوب بوده است. من از ایشان خیلی راضی هستم. همیشه احترام مرا داشته‌اند. هیچ وقت با تندی صحبت نمی‌کردند. هیچ حرف بد یا زشتی به من نمی‌زدند. هیچ‌گاه به من فرمان نمی‌دادند. اگر لباس و حتی چای می‌خواستند، می‌گفتند: ممکن است بگویی به من فلان لباس را بدهند؟ حتی گاهی خودشان چای خودشان را می‌ریختند. امام محیط زندگی را و احترام به همسر و فرزندان را بخشی از سلامت و سعادت جامعه آینده می‌دانستند.

منبع: برگرفته از پر تال امام خمینی(ره) و کتاب بانوی انقلاب